

POSTANOWIENIE Z DNIA 10 KWIETNIA 2001 R.

(WZ 17/01)

W myśl art. 625 k.p.k. nie pobiera się należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych od żołnierzy posiadających określony w tym przepisie status tylko w chwili wydania orzeczenia skazującego lub warunkowo umarzającego postępowanie.

Przewodniczący : sędzia SN płk E. Matwijów

Sędziowie SN : ppłk J. Dołhy, płk A. Kapłon (sprawozdawca)

Sąd Najwyższy w sprawie szer. rez. Piotra P. w przedmiocie zwolnienia od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania karnego, po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2001 r. zażalenia obrońcy Piotra P. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 marca 2001 r., odmawiające zwolnienia od wspomnianej opłaty, po odczytaniu pisemnego wniosku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej

z m i e n i ł zaskarżone postanowienie przez zwolnienie szer. rez. Piotra P. od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania karnego.

U z a s a d n i e n i e

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 8 marca 2001 r., nie uwzględnił wniosku obrońcy o zwolnienie szer. rez. Piotra P. od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania karnego oraz o wstrzymanie wobec niego wykonania kary 6 miesięcy aresztu wojskowego z wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w L. z dnia 26 października 2000 r.

Od tego postanowienia, w części dotyczącej odmowy zwolnienia od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania karnego, złożył zażalenie obrońca Piotra P., zarzucając obrazę przepisów postępowania przez uznanie, że szer. rez. Piotrowi P. nie należy się zwolnienie od wyżej wspomnianej opłaty.

W konkluzji autor zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwolnienie Piotra P. od opłaty.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż do skazanego ma zastosowanie art. 625 k.p.k., bowiem w momencie wydawania wyroku będącego przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania był on żołnierzem (wyrok zapadł w dniu 26 października 2000 r.), zaś na mocy art. 639 k.p.k. przepisy o kosztach procesu mają odpowiednie zastosowanie w sprawach o wznowienie postępowania.

Prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej złożył pisemny wniosek o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje :

Zażalenie jest słuszne co do zasady, natomiast błędne w zakresie podstawy prawnej i motywacji.

Nie zasługuje na aprobatę zaprezentowany wyżej pogląd autora zażalenia, iż w niniejszym postępowaniu, w oparciu o art. 639 k.p.k., należy „ odpowiednio ” zastosować przepis art. 625 k.p.k.

Stwierdzić bowiem należy, iż nie pobiera się należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych od określonej w tym przepisie kategorii żołnierzy posiadających ten status tylko w momencie wydania orzeczenia skazującego lub warunkowo umarzającego postępowanie.

Szer. rez. Piotr P. został zwolniony ze służby wojskowej w grudniu 2000 r., a zatem aktualnie nie jest już żołnierzem i tym samym art. 625 k.p.k. nie może stanowić podstawy do zwolnienia go od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania.

Natomiast skonstatować się godzi, iż skazany winien być zwolniony od przedmiotowej opłaty, lecz na innej niż tego domagał się skarżący podstawie.

Motywacja rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji w tym zakresie nie jest bowiem trafna.

Wprawdzie skarżący nie uzasadnił właściwie swego wniosku, jednakże

w aktach głównych sprawy są dostępne wszelkie informacje co do przesłanek zawartych w art. 623 k.p.k.

I tak w wyroku ustalono, iż Piotr P. nie posiada majątku, a odbywając zasadniczą służbę wojskową, a następnie karę aresztu wojskowego, nie ma praktycznie możliwości uzyskania dochodów.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.